

ARHITECTURA MICROPROCESOARELOR MIPS

R2000/R3000

1. Scopul lucrării

Lucrarea de față urmărește familiarizarea cu o arhitectură de procesor scalar RISC. Astfel, vom studia modurile de adresare, sintaxa asamblor, setul de instrucțiuni, partajarea memoriei ș.a. la procesorul MIPS R2000 - un exemplu mai recent de mașină load/store, acesta putând fi considerat reprezentantul unei mașini RISC complete.

2. Memento teoretic

Obiectivul procesorului MIPS este înalta performanță obținută prin pipelining, o implementare hardware ușoară și compatibilitatea cu compilatoare optimizate. Aceste scopuri conduc la instrucțiuni simple, moduri simple de adresare, formate de instrucțiuni de lungime fixă și mulți registri.

Arhitectura calculatoarelor MIPS este simplă și obișnuită, putând fi ușor înțeleasă și învățată. Procesorul conține 32 registre de uz general și un set de instrucțiuni bine proiectat care-l face o țintă favorabilă pentru generarea codului într-un compilator. Pe lângă unitatea de procesare pentru întregi, procesorul MIPS conține și o colecție de coprocesoare care îndeplinesc sarcini auxiliare sau operează asupra altor tipuri de date, cum ar fi numere în flotant.

Arhitectura MIPS, ca majoritatea calculatoarelor RISC, este dificil de programat direct datorită întârzierilor introduse de branch-uri (instrucțiuni de ramificație) și load-uri (instrucțiuni cu referire la memorie) precum și datorită restricțiilor introduse de modurile de adresare. Impedimentul este acceptabil întrucât aceste calculatoare sunt destinate a fi programate în limbaje de nivel înalt, și astfel, ele prezintă o interfață potrivită pentru programatorii de compilatoare

mai degraba decât pentru cei ce scriu în limbaje de asamblare. Pentru a atinge o performanta ridicata, compilatoarele MIPS trebuie sa foloseasca registrii în mod eficient.

O buna parte a complexitatii programelor rezulta din instructiunile care implica întârzieri. Un branch necesita doi cicli de întârziere, necesari stabilirii conditiei de salt si calculului de adresa tinta. În al doilea ciclu, instructiunea imediat urmatoare branch-ului se executa. Aceasta instructiune poate fi una utila care s-ar executa în mod normal înainte de branch sau poate fi un simplu *nop* (no operation). Similar, un load întârziat necesita doi cicli, astfel ca instructiunea imediat urmatoare load-ului nu va putea folosi valoarea din memorie.

MIPS ascunde complexitatea amintita mai sus, având implementat propriul asamblor (o masina virtuala). Acest calculator virtual nu are load-uri si branch-uri întârziate, în plus, are un set mai bogat de instructiuni decât hardware-ul actual. Asamblorul rearanjeaza instructiunile pentru a umple “delay slot-ul” - întârzierea pe care în mod normal ar fi introdus-o instructiunile întârziate (branch si load). De asemenea, sunt simulate macroinstructiuni sau *pseudoinstructiuni*, prin generarea unor secvente scurte de instructiuni actuale (de baza).

Proiectantii MIPS au furnizat doua moduri de acces al operanzilor. Primul este de a face mai rapid accesul la constante mici si al doilea de a face branch-urile mai eficiente. Compromisul realizat de proiectanti este de a pastra toate instructiunile de aceeasi lungime, necesitând diferite tipuri de formate de instructiuni pentru instructiuni diverse.

3. Desfasurarea lucrarii

3.1. Schema bloc si registrii procesorului MIPS R2000

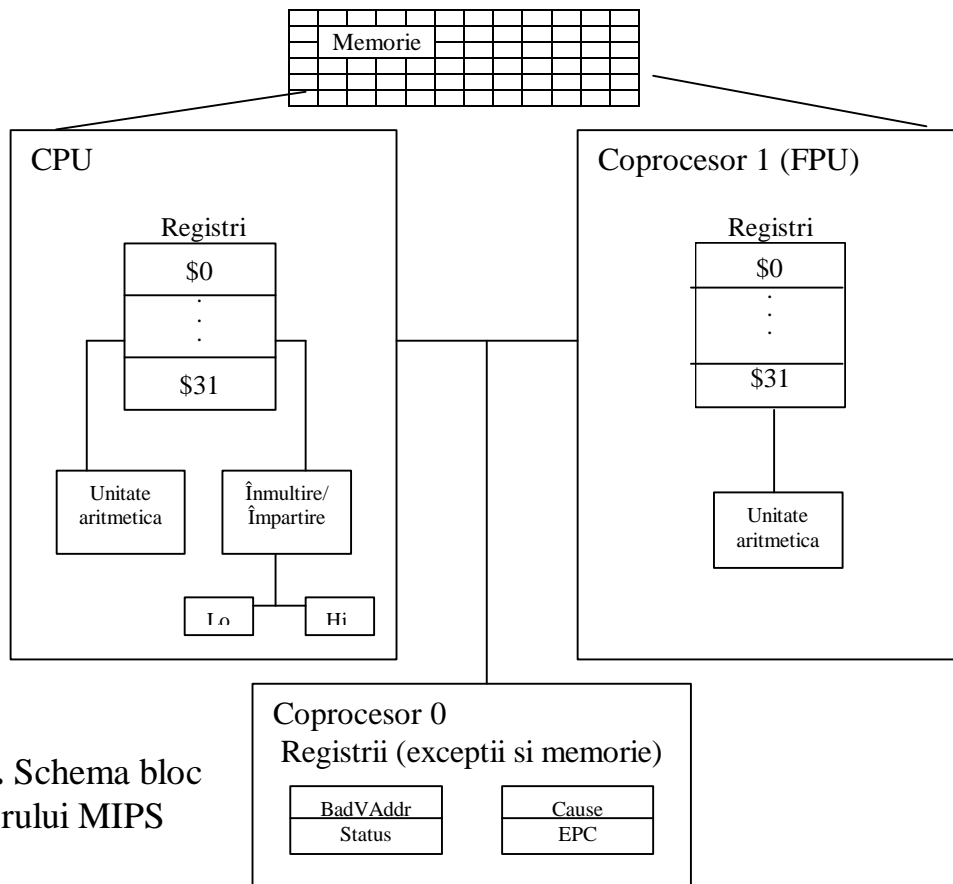

Figura 1. Schema bloc a procesorului MIPS R2000

Unitatea centrala de procesare a MIPS contine 32 registrii generali numerotati de la 0 la 31. Registrul n este desemnat ca $\$n$. Registrul $\$0$ este întotdeauna cablat la valoarea 0. MIPS a stabilit un set de conventii despre cum ar trebui folositi registrii. Aceste conventii sunt principii calauzitoare, care nu sunt fortate de catre hardware. Totusi, un program care violeaza aceste principii nu va functiona perfect cu alt software.

Numele Registrilor	Numarul Registrilor	Utilizarea Registrilor
Zero	0	Constanta 0.
at, k_0 , k_1	1, 26, 27	Rezervati sistemului de operare; nu trebuie folositi de catre programele utilizator sau compilatoare.

v_0, v_1	2, 3	Pastreaza rezultatele returnate de functii în urma apelurilor sistem sau (în v_0) - codul apelurilor sistem.
$a_0 \div a_3$	4 \div 7	Transmiterea primelor patru argumente rutinei apelate (restul argumentelor sunt puse pe stiva).
$t_0 \div t_9$	8 \div 15, 24, 25	Registrii de salvare ai rutinei apelante, memoreaza temporar valori care nu trebuie pastrate de-a lungul apelului.
$s_0 \div s_9$	16 \div 23	Registrii de salvare ai rutinei apelate, memoreaza valorile ce trebuie pastrate la iesirea din proceduri.
Gp	28	Pointer global care indica spre mijlocul unui bloc de 64K octeti în segmentul de date statice, ce pastreaza constante si variabile globale.
sp	29	Indicator de stiva, care pointeaza pe prima locatie libera din stiva.
fp	30	Pointer de cadru
ra	31	Pastreaza adresa de revenire dintr-o procedura dupa apelul instructiunii jal.

Tabelul 1. Registrii MIPS si conventii de utilizare

În plus, coprocesorul 0 contine registrii care sunt folositi pentru tratarea exceptiilor, pe care îi prezentam în tabelul 2.

Numele Registrului	Număr	Utilizare
BadVAddr	8	Adresa de memorie la care apare adresa virtuala care a produs exceptia
Status	12	Contine bitii de validare a întreruperii

Cause	13	Tipul exceptiei
EPC	14	Adresa instructiunii care a cauzat exceptia

Tabelul 2. Registrii coprocesorului 0

Acesti registrii sunt o parte din setul de registrii ai coprocesorului 0 si pot fi accesati prin instructiuni de genul: *lcw0*, *mfc0*, *mtc0* si *swc0*.

3.2. Ordinea octetilor si modurile de adresare

Procesoarele pot numerota octetii din interiorul unui cuvânt de 32 de biti astfel încât octetul cu numarul cel mai mic este fie cel mai din stânga fie cel mai din dreapta. Conventia folosita de catre o masina se numeste *ordinea octetilor*. Procesoarele MIPS pot opera fie cu ordinea octetilor *big-endian*

Byte #			
0	1	2	3

sau

little-endian

Byte #			
3	2	1	0

Instructiunile de calcul opereaza doar cu valorile din registre. O masina simpla asigura doar un singur mod de adresare a memoriei, si anume modul indexat: **c(rx)**, care foloseste suma imediata dintre constanta **c** si registrul **rx** ca o adresa. Masinile virtuale asigura urmatoarele moduri de adresare pentru instructiunile load/store (vezi tabelul 2).

FORMAT	CALCULUL ADRESEI
(Registru)	Continutul unui registru
Imm	Valoare imediata
Imm(registru)	valoare imediata + continutul registrului
Symbol	Adresa simbolului
Symbol imm	adresa simbolului + sau – valoarea imediata
Symbol imm(registru)	adresa simbolului + sau - (valoarea imediata + continutul registrului)

Tabelul 3. Modurile de Adresare la MIPS R2000/R3000

Majoritatea instructiunilor load si store opereaza doar cu date aliniate. O cantitate este aliniata daca adresa sa de memorie este un multiplu a marimii sale în octeti. De aceea, un obiect de jumătate de cuvânt trebuie sa fie memorat la adrese pare iar obiecte pe un cuvânt trebuie memorate la adrese care sunt multiplu de 4. Totusi, MIPS asigura unele instructiuni pentru manipularea datelor nealiniat (*lwl*, *lwr*, *swl* si *swr*).

3.3. Sintaxa asamblor

Limbajul de asamblare este un limbaj de programare, principala sa deosebire fata de limbajele de nivel înalt, cum sunt BASIC, PASCAL si C, fiind aceea ca el ofera doar câteva tipuri simple de comenzi si date. Limbajele de asamblare nu specifica tipul valorilor pastrate în variabile, lasând programatorul sa le aplice operatiile potrivite.

Comentariile în fisiere de asamblare încep cu simbolul #. Orice urmeaza acestui caracter pâna la sfârșitul liniei este ignorat. Identificatorii sunt o secventa de caractere alfanumerice, linie de subliniere (underbars), si punct, si sa nu înceapa cu un numar. Opcode-ul instructiunilor sunt cuvinte rezervate care nu pot

fi folosite ca identificatori. Etichetele sunt declarate prin asezarea lor la începutul unei linii urmate de caracterul ‘:’.

Exemplu:

```
.data
item: .word 1
.text
.globl main      # Must be global
main: lw $t0, item
```

Numerele sunt implicit în baza 10. Dacă sunt precedate de caracterul 0x, ele sunt interpretate ca hexazecimal. Deci, 256 si 0x100 semnifica aceeasi valoare.

Sirurile sunt încadrate de ghilimele “”. Caracterele speciale din siruri urmeaza conventia limbajului C. Astfel:

- linie noua \n
- tab \t
- ghilimele \”

Prezentam, în continuare, câteva din directivele de asamblare ale MIPS.

.align n - alineaza datele urmatoare într-un domeniu de 2^n octeti. De exemplu, *.align 2* alineaza valorile urmatoare într-un domeniu limitat de 1 cuvânt (word).

.align 0 dezactiveaza automat alinierea datorata directivelor *.half*, *.word*, *.float* si *.double* pâna la urmatoarea directiva *.data* sau *.kdata*.

.ascii str - memoreaza sirul *str* în memorie, dar nu si terminatorul null.

.asciiz str - memoreaza sirul *str* în memorie împreuna cu terminatorul null.

.byte b₁, ..., b_n - memoreaza n valori în octeti succesivi în memorie.

.data <addr> - numere (articole) ulterioare sunt memorate în segmentul de date.

Daca argumentul optional *addr* este prezent, valorile ulterioare sunt memorate începând de la adresa *addr*.

.double d₁, ..., d_n - memoreaza cele n numere în flotant dubla precizie în locatii succesive de memorie.

.extern sym size - declara data memorata la *sym* de dimensiunea *size* si este un simbol global. Aceasta directiva valideaza asamblorul sa memoreze datele într-o fractiune a segmentului de date care este accesata eficient prin registrul \$gp.

.float f₁, ..., f_n - memoreaza cele n numere în flotant simpla precizie în locatii succesive de memorie.

.globl sym - declara simbolul *sym* ca global si poate fi referit din alte fisiere.

.half h₁, ..., h_n - memoreaza n locatii de 16 biti în semicuvinte succesive în memorie.

.kdata <addr> - date succesive sunt memorate în segmentul de date al kernel-ului. Daca argumentul optional *addr* este prezent, datele ulterioare sunt memorate începând cu adresa *addr*.

.ktext <addr> - date succesive sunt memorate în segmentul de text al kernel-ului. Daca argumentul optional *addr* este prezent, datele ulterioare sunt memorate începând cu adresa *addr*.

.set noat .set at - a doua directiva revalideaza avertismentele. Întrucât instructiunile false expandeaza în cod care foloseste registrul \$1, programatorii trebuie sa fie foarte atenti când parasesc valorile din registru.

.space n - alocă n octeti de spatiu în segmentul curent.

.text <addr> - valori ulterioare sunt puse în segmentul de text. Daca argumentul optional *addr* este prezent, atunci valorile sunt memorate începând cu aceasta adresa.

.word w₁, ..., w_n - memoreaza cuvinte de 32 de biti în locatii succesive de memorie.

3.4. Formatul instructiunilor si setul de instructiuni al procesorului MIPS R2000

Prezentam în continuare, atât instructiuni implementate în hardware-ul real al MIPS cât si pseudoinstructiuni oferite de asamblorul MIPS. Cele doua tipuri de instructiuni se disting usor. Instructiunile reale sunt descrise de câmpuri reprezentate binar. De exemplu:

<i>add</i> $R_d, R_s,$ R_t	0	R_s	R_t	R_d	0	0x20	adunare cu depasire (overflow)
	6	5	5	5	5	6	

Instructiunea *add* consta din 6 câmpuri. Dimensiunea fiecarui câmp în biti este indicata de numerele de sub câmp. Aceasta instructiune începe cu 6 biti de 0. Urmeaza codificarea registrului sursa pe 5 biti, registru tampon si registrul destinatie tot pe 5 biti. Un alt câmp general este Imm_{16} , care este o constanta imediata pe 16 biti. Formatul de mai sus se numeste R-tip si este o particularizare a formatului general urmator:

op	R_s	R_t	R_d	shamt	funct
6	5	5	5	5	6

Câmpurile au urmatoarea semnificatie:

- *Op* – operatia instructiunii
- R_s – primul registru sursa, operand al instructiunii
- R_t – al doilea registru sursa
- R_d – registrul destinatie; pastreaza rezultatul operatiei
- *Shamt* – cantitate de shiftare
- *Func* - functia prin care se selecteaza varianta operatiei din câmpul *op*.

Un al doilea tip de format de instructiuni este I-tip si este folosit de catre instructiunile de transfer. Câmpurile formatului sunt urmatoarele:

op	R _s	R _t	Address
6	5	5	16

Desi, multiplele formate complica hardware-ul, prin pastrarea unor formate similare se poate reduce aceasta complexitate. De exemplu, primele trei câmpuri ale formatelor prezentate mai sus (R-tip si I-tip) sunt identice, iar dimensiunea celui de-al patru-lea câmp al formatului I-tip este egal cu suma ultimelor trei câmpuri ale R-tip. Formatele se disting prin valorile din primul câmp.

Un al treilea format pentru instructiunile MIPS se numeste J-tip, care consta dintr-un câmp operatie pe 6 biti si unul de adresa de 26 de biti.

op	Address
6	26

Pseudoinstructiunile urmeaza aproximativ aceeasi conventie, dar omit informatia de codificare a instructiunilor. Astfel, S_{rc2} este fie registru fie constanta imediata. Asamblorul va transforma forma generala a unei instructiuni (Ex. *add*) în una intermediara (*addi*) daca cel de-al doilea parametru este o constanta imediata.

3.4.1. Instructiuni aritmetice si logice

abs R_{dest}, R_{src}

Valoare absoluta

Pune valoarea absoluta a întregului aflat în registrul sursa în registrul destinatie.

add R_{dest}, R_{src1}, S_{rc2}

Adunare cu depasire (overflow)

<i>addi</i> R_{dest}, R_{src1}, Imm	Adunare imediata cu depasire
<i>addu</i> $R_{dest}, R_{src1}, S_{rc2}$	Adunare fara depasire
<i>addiu</i> R_{dest}, R_{src1}, Imm	Adunare imediata fara depasire

Calculeaza suma întregilor din registrii R_{src1} si S_{rc2} sau Imm , si depune rezultatul în R_{dest} .

<i>and</i> $R_{dest}, R_{src1}, S_{rc2}$	SI logic
<i>andi</i> R_{dest}, R_{src1}, Imm	SI logic cu o constanta imediata

Pune în registrul R_{dest} rezultatul obtinut în urma operatiei SI logic dintre întregii din registrii R_{src1} si S_{rc2} .

<i>div</i> R_{src1}, RS_{rc2}	Împartire cu depasire
<i>divu</i> R_{src1}, RS_{rc2}	Împartire fara depasire

Împarte continutul celor doua registre. Câțul este depus în registrul LO si restul în registrul HI. De remarcat ca, daca un operand este negativ, restul este nespecificat într-o arhitectura MIPS si depinde de conventia masinii pe care este rulat programul.

<i>div</i> $R_{dest}, R_{src1}, S_{rc2}$	Împartire cu depasire
<i>divu</i> $R_{dest}, R_{src1}, S_{rc2}$	Împartire fara depasire

Pune câțul împartirii întregi dintre R_{src1} si S_{rc2} în registrul destinatie R_{dest} .

<i>mul</i> $R_{dest}, R_{src1}, S_{rc2}$	Înmultire fara depasire
<i>mulo</i> $R_{dest}, R_{src1}, S_{rc2}$	Înmultire cu depasire
<i>mulou</i> $R_{dest}, R_{src1}, S_{rc2}$	Înmultire fara semn cu depasire

Pune în registrul R_{dest} rezultatul obținut în urma înmulțirii dintre întregii din registrul R_{src1} și R_{src2} .

mult R_{src1}, R_{src2}

Înmulțire

multu R_{src1}, R_{src2}

Înmulțire fără semn

Înmulțește conținutul celor două registre. Partea mai puțin semnificativă a rezultatului este depusă în registrul LO, iar cea semnificativă în registrul HI.

neg R_{dest}, R_{source}

Valoarea negativă cu depășire

negu R_{dest}, R_{source}

Valoarea negativă fără depășire

Valoarea negativă a întregului din registrul R_{source} este depusă în registrul R_{dest} .

nor $R_{dest}, R_{src1}, R_{src2}$

NOR

Rezultatul operației NOR logic a întregilor din registrele R_{src1} și R_{src2} , este depus în registrul R_{dest} .

not R_{dest}, R_{source}

NOT

Pune negația logică a întregului din registrul R_{source} în registrul R_{dest} .

or $R_{dest}, R_{src1}, R_{src2}$

OR

ori R_{dest}, R_{src1}, Imm

OR imediat

Rezultatul operației SAU logic a întregilor din registrele R_{src1} și R_{src2} (sau Imm) este depus în registrul R_{dest} .

rem $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$

Rest

remu $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$

Rest fara semn

Pune restul împartirii dintre valoarea întreaga aflată în registrul R_{src1} la cea din S_{rc2} , în registrul R_{dest} . Dacă un operand este negativ, restul este nespecificat pentru o arhitectura MIPS și depinde de convențiile mașinii pe care rulează programul.

rol $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$

Roteste la stânga

ror $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$

Roteste la dreapta

Roteste la stânga sau dreapta conținutul registrului R_{src1} , cu distanța indicată de registrul S_{rc2} și pune rezultatul în registrul destinație.

sll $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$

Deplasează logic la stânga

sllv $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$

Deplasează logic la stânga variabil

sra $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$

Deplasează aritmetic la dreapta

srav $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$

Deplasează aritmetic la dreapta variabil

srl $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$

Deplasează logic la dreapta

srlv $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$

Deplasează logic la dreapta variabil

Deplasează la stânga sau dreapta conținutul registrului R_{src1} , cu distanța indicată de registrul S_{rc2} și pune rezultatul în registrul destinație.

sub $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$

Scadere cu depășire

subu $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$

Scadere fără depășire

Diferenta dintre întregii din registrele R_{src1} si S_{rc2} este depusa în registrul destinatie.

xor $R_{dest}, R_{src1}, S_{rc2}$

XOR

xori R_{dest}, R_{src1}, Imm

XOR imediat

Calculeaza XOR logic dintre întregii din registrii R_{src1} si S_{rc2} (sau Imm), rezultatul fiind depus în R_{dest} .

3.4.2. Instructiuni cu referire la memorie si manipulare a constantelor

la $R_{dest}, address$

Încarcare adresa

Încarca adresa calculata, valoarea adresei nu continutul locatiei, în registrul R_{dest} .

lb $R_{dest}, address$

Încarcare octet

lbu $R_{dest}, address$

Încarcare octet fara semn

Încarca octetul de la adresa *address* în registrul destinatie (si extensia de semn).

ld $R_{dest}, address$

Încarcare dublu cuvânt

Încarca 8 octeti de la adresa *address* în registrii R_{dest} si $R_{dest}+1$.

lh $R_{dest}, address$

Încarcare semicuvânt

lhu $R_{dest}, address$

Încarcare semicuvânt fara semn

Încarca 2 octeti (un semicuvânt de 32 biti) de la adresa *address* în registrul destinație precum și extensia de semn.

lw $R_{\text{dest}}, \text{address}$

Încarcare cuvânt

Încarca un cuvânt de 4 octeti de la adresa *address* în registrul R_{dest} .

lwc $R_{\text{dest}}, \text{address}$

Încarcare cuvânt în coprocesor

Încarca un cuvânt de 4 octeti de la adresa *address* în unul din registrele coprocesorului $z(0-3)$.

lwl $R_{\text{dest}}, \text{address}$

Încarcare din stânga a cuvântului

lwr $R_{\text{dest}}, \text{address}$

Încarcare din dreapta a cuvântului

Încarca în registrul destinație octetii din stânga sau dreapta ai unui cuvânt în cazul unei adrese posibil nealiniate.

sb $R_{\text{source}}, \text{address}$

Memorare octet

Memorează octetul mai puțin semnificativ al registrului sursă la adresa specificată de *address*.

sd $R_{\text{source}}, \text{address}$

Memorare dublu cuvânt

Memorează 8 octeti (conținutul registrilor R_{source} și $R_{\text{source}} + 1$) la adresa indicată de *address*.

sh $R_{\text{source}}, \text{address}$

Memorare semicuvânt

Memoreaza primii doi octeti mai putin semnificativi al registrului sursa la adresa specificata de *address*.

sw R_{source} , *address*

Memorare cuvânt

Memoreaza cuvântul din registrul sursa la adresa *address*.

swcz R_{source} , *address*

Memorare cuvânt din coprocesor

Memoreaza cuvântul din R_{source} al coprocesorului *z* la adresa *address*.

swl R_{source} , *address*

Memorare portiune stânga din cuvânt

swr R_{source} , *address*

Memorare portiune dreapta din
cuvânt

Memoreaza octetii din stânga sau dreapta ai registrului sursa în cazul unei
posibile nealinieri a adresei.

ulh R_{dest} , *address*

Încarcare semicuvânt de la adresa
nealiniata

ulhu R_{dest} , *address*

Încarcare semicuvânt fara semn de la
adresa nealiniata

Încarcare semicuvânt si extensie semn de la adrese posibil nealiniata în
registrul destinatie.

ulw R_{dest} , *address*

Încarcare cuvânt de la adresa
nealiniata

Încarcare cuvânt de la adrese posibil nealiniate în registrul destinație.

ush R_{source} , address

Memorare semicuvânt la adresa
nealiniată

Memorează semicuvântul mai puțin semnificativ din registrul sursă la o
adresă posibil nealiniată.

usw R_{source} , address

Memorare cuvânt la adresa nealiniată

Memorează cuvântul din registrul sursă la o adresă posibil nealiniată.

li R_{dest} , **Imm**

Încarcare imediată

Transferă constantă imediată în registrul destinație.

li.d FR_{dest} , float

Încarcare constantă imediată dubla
precizie

Transferă un număr în virgulă mobilă dubla precizie în registrul flotant FR_{dest}
și $FR_{\text{dest}} + 1$.

li.s FR_{dest} , float

Încarcare constantă imediată simplă
precizie

Transferă un număr în flotant simplă precizie în registrul flotant FR_{dest} .

lui R_{dest} , **integer**

Încarcare constantă întreagă

Încarca semicuvântul mai puțin semnificativ al unui întreg în semicuvântul semnificativ al registrului destinație. Cei mai puțin semnificativi biți ai registrului sunt 0.

3.4.3. Instrucțiuni de întreruperi și excepții

rfe

Revenire din excepție

Reface registrul de stare al programului.

syscall

Apel sistem

Registrul $\$v_0$ conține numărul apelului.

break n

Excepția n

Cauzează excepția n. Excepția 1 este rezervată debugger-ului.

nop

Nici o operație

Nu execută nimic.

3.4.4. Instrucțiuni de comparație

În toate instrucțiunile de mai jos, S_{rc2} poate fi fie registru fie valoare imediată.

seq $R_{dest}, R_{src1}, S_{rc2}$

Setează flag în caz de egalitate

sge $R_{dest}, R_{src1}, S_{rc2}$

Setează flag pe relația de mai mare

<i>sgeu</i> $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$	Seteaza flag pe relatia de mai mare fara semn
<i>sgt</i> $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$	Seteaza flag pe relatia de mai mare strict
<i>sgtu</i> $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$	Seteaza flag pe relatia de mai mare strict fara semn
<i>sle</i> $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$	Seteaza flag pe relatia de mai mic sau egal
<i>sleu</i> $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$	Seteaza flag pe relatia de mai mic sau egal fara semn
<i>slt</i> $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$	Seteaza flag pe relatia de mai mic strict
<i>slti</i> $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, \text{Imm}$	Seteaza flag pe relatia de mai mic strict decât valoarea imediata
<i>sltu</i> $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$	Seteaza flag pe relatia de mai mic decât valoare fara semn
<i>sltiu</i> $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, \text{Imm}$	Seteaza flag pe relatia de mai mic decât valoare imediata fara semn
<i>sne</i> $R_{\text{dest}}, R_{\text{src1}}, S_{\text{rc2}}$	Seteaza flag în caz de inegalitate

Seteaza registrul destinatie la valoarea 1 daca operanzii R_{src1} si S_{rc2} (sau Imm) sunt în relatia specificata si 0 altfel. Comparatiile pot fi cu sau fara semn.

3.4.5. Instructiuni de salt si ramificatie

În toate instructiunile de mai jos, S_{rc2} poate fi fie registru fie valoare imediata (întreg). Instructiunile de salt folosesc un câmp offset pe 16 biti cu semn. Deci pot exista salturi de 2^{15} -1 instructiuni înainte si 2^{15} înapoi. Instructiunea *jump* contine un câmp de adresa de 26 de biti. Offset-ul instructiunilor nu este precizat,

el fiind înlocuit cu eticheta. Acest lucru se întâmplă în majoritatea limbajelor de asamblare deoarece distanța dintre instrucțiuni este dificil de calculat când pseudoinstrucțiunile expandează în câteva instrucțiuni reale.

b label

Instrucțiunea branch

Se execută salt necondiționat la eticheta *label*.

bczt label

Branch pe condiție adevărată în
coprocesor

bczf label

Branch pe condiție falsă în
coprocesor

Se execută salt condiționat la eticheta *label* dacă condiția din registrul coprocesorului este adevărată (sau falsă).

beq R_{src1}, S_{rc2}, label

Branch pe egalitate

bge R_{src1}, S_{rc2}, label

Branch pe condiție de mai mare sau
egal

bgeu R_{src1}, S_{rc2}, label

Branch pe condiție de mai mare sau
egal, comparație fără semn

bgt R_{src1}, S_{rc2}, label

Branch pe condiție de mai mare strict

bgtu R_{src1}, S_{rc2}, label

Branch pe condiție de mai mare
strict, comparație fără semn

ble R_{src1}, S_{rc2}, label

Branch pe condiție de mai mic sau
egal

bleu R_{src1}, S_{rc2}, label

Branch pe condiție de mai mic sau
egal, comparație fără semn

blt R_{src1}, S_{rc2}, label

Branch pe condiție de mai mic strict

bltu $R_{src1}, S_{rc2}, label$

Branch pe conditie de mai mic,
comparatie fara semn

bne $R_{src1}, S_{rc2}, label$

Branch pe neegalitate

Salt conditionat la eticheta *label* daca continuturile celor doua registre sunt în relatia respectiva. Comparatia poate fi cu semn sau fara semn.

beqz $R_{source}, label$

Branch pe egalitate cu zero

bgez $R_{source}, label$

Branch pe conditie de mai mare sau
egal cu zero

bgezal $R_{source}, label$

Branch pe conditie de mai mare sau
egal cu zero si salvare legatura

bltzal $R_{source}, label$

Branch pe conditie de mai mic strict
decât zero si salvare legatura

bgtz $R_{source}, label$

Branch pe conditie de mai mare strict
decât zero

blez $R_{source}, label$

Branch pe mai mic sau egal decât
zero

bltz $R_{source}, label$

Branch pe conditie de mai mic strict
decât zero

bnez $R_{source}, label$

Branch pe neegalitate cu zero

Salt conditionat la eticheta *label* daca continutul registrului sursa îndeplineste conditiile respective. În plus unele instructiuni salveaza adresa urmatoarei instructiuni în registrul 31.

j *label*

Jump

Salt neconditionat la eticheta.

***jal* label**

Jump si salvare legatura

***jalr* R_{source}**

Jump si salvare legatura prin registru

Salt neconditionat la eticheta sau la adresa specificata de registrul sursa. Adresa urmatoarei instructiuni e salvata în registrul 31. Deci un CALL/RET se transforma în JAL/JR \$31.

***jr* R_{source}**

Jump la adresa din registru

Salt neconditionat la adresa specificata de registrul sursa.

3.4.6. Instructiuni de transfer

***move* R_{dest}, R_{source}**

Transfer

Transfera continutul registrului sursa în registrul destinatie.

Rezultatul obtinut în urma executiei instructiunilor de înmultire si împartire este depus în doi registrii suplimentari, HI si LO. Aceste instructiuni transfera valori în si din registrii. Instructiunile de înmultire, împartire si rest, descrise anterior (vezi 3.4.1.), sunt pseudoinstructiuni care fac sa apara ca si cum unitatile de executie respective opereaza cu registrii generali si detecteaza conditii de eroare cum ar fi împartire cu 0 sau depasire de domeniu.

***mfhi* R_{dest}**

Transfera din HI

***mflo* R_{dest}**

Transfera din LO

Muta continutul registrului HI sau LO în registrul destinatie.

mthi R_{dest}

Transfera în HI

mtlo R_{dest}

Transfera în LO

Muta continutul registrului HI sau LO în registrul destinatie.

Fiecare coprocessor are propriul sau set de registre. Urmatoarele instructiuni transfera valori între aceste registre si registrele procesorului.

mfcz $R_{dest}, C_{opsource}$

Transfer din coprocessor z

Muta continutul registrului $C_{opsource}$ al coprocessorului z în registrul destinatie R_{dest} .

mfc1.d R_{dest}, FR_{src1}

Transfer dublu cuvânt flotant din
coprocessorul 1

Transfera continutul registrelor flotante FR_{src1} si $FR_{src1}+1$ în registrele procesorului R_{dest} si $R_{dest}+1$.

mtcz R_{source}, C_{opdest}

Transfer în coprocessor z

Muta continutul registrului R_{source} al procesorului în registrul C_{opdest} al coprocessorului z.

Nota:

Instructiunile scrise cu litere aldine se vor întâlni mai des în practica, mai ales în lucrarile de laborator “*Utilizarea simulatorului SPIM*” si “*Investigatii arhitecturale utilizând simulatorul SPIM*”.

3.4.7. Instructiuni în virgula mobila

Calculatorul MIPS are un coprocesor (notat cu 1) care opereaza în virgula mobila simpla precizie (valori pe 32 biti) si dubla precizie (valori pe 64 biti). Acest coprocesor are proprii sai registrii, care sunt numerotati \$f₀ - \$f₃₁. Deoarece aceste registre sunt doar pe 32 de biti, sunt necesare doua din ele pentru a pastra rezultatul în dubla precizie. Pentru a simplifica lucrurile, operatiile în virgula mobila folosesc doar registre numerotate par - chiar si instructiunile care opereaza în simpla precizie. Valorile sunt transferate în si din aceste registre pe cuvinte de 32 biti prin instructiunile: *lwc1*, *swc1*, *mtc1* si *mfc1* (descrise anterior) si *l.s*, *l.d*, *s.s* si *s.d* pseudoinstructiuni descise în continuare. Flagul setat de catre operatiile de comparatie este citit de procesor prin instructiunile *bc1t* si *bc1f*. În toate instructiunile de mai jos FR_{dest}, FR_{src1}, FR_{src2} si FR_{source} sunt registrii flotanti.

abs.d FR_{dest}, FR_{source}

Valoare absoluta registru flotant
dubla precizie

abs.s FR_{dest}, FR_{source}

Valoare absoluta registru flotant
simpla precizie

Calculeaza valoarea absoluta a registrului sursa flotant simpla (sau dubla) precizie si pune rezultatul în registrul destinatie.

add.d FR_{dest}, FR_{src1}, FR_{src2}

Adunare în dubla precizie

add.s FR_{dest}, FR_{src1}, FR_{src2}

Adunare în simpla precizie

Calculeaza suma celor doi registrii sursa în simpla sau dubla precizie si pune rezultatul în registrul destinatie.

c.eq.d FR_{src1}, FR_{src2}

Comparatie de egalitate în dubla
precizie

c.eq.s FR_{src1}, FR_{src2}

Comparatie de egalitate în simpla
precizie

Se seteaza flagul conditie în flotant pe true daca continutul registrilor sursa este identic.

c.le.d FR_{src1}, FR_{src2}

Comparatie pe relatie de mai mic sau
egal în dubla precizie

c.le.s FR_{src1}, FR_{src2}

Comparatie pe relatie de mai mic sau
egal în simpla precizie

Se seteaza flagul conditie în flotant pe true daca FR_{src1} este mai mic sau egal decât FR_{src2} .

c.lt.d FR_{src1}, FR_{src2}

Comparatie pe relatie de strict mai
mic în dubla precizie

c.lt.s FR_{src1}, FR_{src2}

Comparatie pe relatie de strict mai
mic în simpla precizie

Se seteaza flagul conditie în flotant pe true daca FR_{src1} este mai mic strict decât FR_{src2} .

cvt.d.s FR_{dest}, FR_{source}

Conversie din simpla în dubla
precizie

cvt.d.w FR_{dest}, FR_{source}

Conversie din întreg în dubla precizie

Converteste un numar în simpla precizie (sau un întreg) aflat în registrul FR_{source} în dubla precizie si pune rezultatul în registrul FR_{dest} .

cvt.s.d FR_{dest}, FR_{source}

Conversie din dubla în simpla precizie

cvt.s.w FR_{dest}, FR_{source}

Conversie din întreg în simpla precizie

Converteste un numar în dubla precizie (sau un întreg) aflat în registrul FR_{source} în simpla precizie si pune rezultatul în registrul FR_{dest} .

cvt.w.d FR_{dest}, FR_{source}

Conversie din dubla precizie în întreg

cvt.w.s FR_{dest}, FR_{source}

Conversie din simpla precizie în întreg

Converteste un numar în dubla (sau simpla) precizie aflat în registrul FR_{source} în întreg si pune rezultatul în registrul FR_{dest} .

div.d $FR_{dest}, FR_{src1}, FR_{src2}$

Împartire în dubla precizie

div.s $FR_{dest}, FR_{src1}, FR_{src2}$

Împartire în simpla precizie

Calculeaza câtul împartirii celor doi registrii FR_{src1} si FR_{src2} si pune rezultatul în registrul FR_{dest} .

l.d $FR_{dest}, address$

Încarcare valoare dubla precizie de la adresa

l.s $FR_{dest}, address$

Încarcare valoare simpla precizie de la adresa

Încarca o valoare în dubla (sau simpla) precizie de la adresa specificata.

mov.d FR_{dest}, FR_{source}

Transfera valoare dubla precizie

mov.s FR_{dest}, FR_{source}

Transfera valoare simpla precizie

Transfera o valoare dubla (sau simpla) precizie din registrul sursa în cel destinatie.

mul.d FR_{dest}, FR_{src1}, FR_{src2}

Înmultire în dubla precizie

mul.s FR_{dest}, FR_{src1}, FR_{src2}

Înmultire în simpla precizie

Calculeaza produsul celor doi registrii FR_{src1} si FR_{src2} si pune rezultatul în registrul FR_{dest}.

neg.d FR_{dest}, FR_{source}

Neaga valoare dubla precizie

neg.s FR_{dest}, FR_{source}

Neaga valoare simpla precizie

Neaga valoarea registrului sursa si o depune în registrul destinatie.

s.d FR_{dest}, address

Memorare valoare dubla precizie la adresa

s.s FR_{dest}, address

Memorare valoare simpla precizie la adresa

Scrie o valoare în dubla (sau simpla) precizie la adresa specificata.

sub.d FR_{dest}, FR_{src1}, FR_{src2}

Scadere în dubla precizie

sub.s FR_{dest}, FR_{src1}, FR_{src2}

Scadere în simpla precizie

Calculeaza diferenta celor doi registri FR_{src1} si FR_{src2} si pune rezultatul în registrul FR_{dest} .

3.5. Utilizarea memoriei si conventii de apel

Organizarea memoriei în sistemele MIPS este convetionala. Spatiul de adresa al unui program este compus din trei parti. Prima zona din spatiul de adresa utilizator (începe la $0x400000$) este segmentul text, care memoreaza instructiunile programului. Deasupra segmentului de text este segmentul de date (începând de la adresa $0x1000000$) si este împartita în doua parti. Zona de date statica contine obiecte a caror marime si adresa sunt cunoscute de catre compilator si link-editor. Imediat, deasupra acestei zone se afla datele dinamice. La alocarea spatiului dinamic de memorie pentru un program (prin **malloc** si apelul sistem **sbrk**) marginea superioara a segmentului de date se deplaseaza în sus. La marginea superioara a spatiului de adresa ($0x7fffffff$) este stiva de program, care creste în jos, spre segmentul de date.

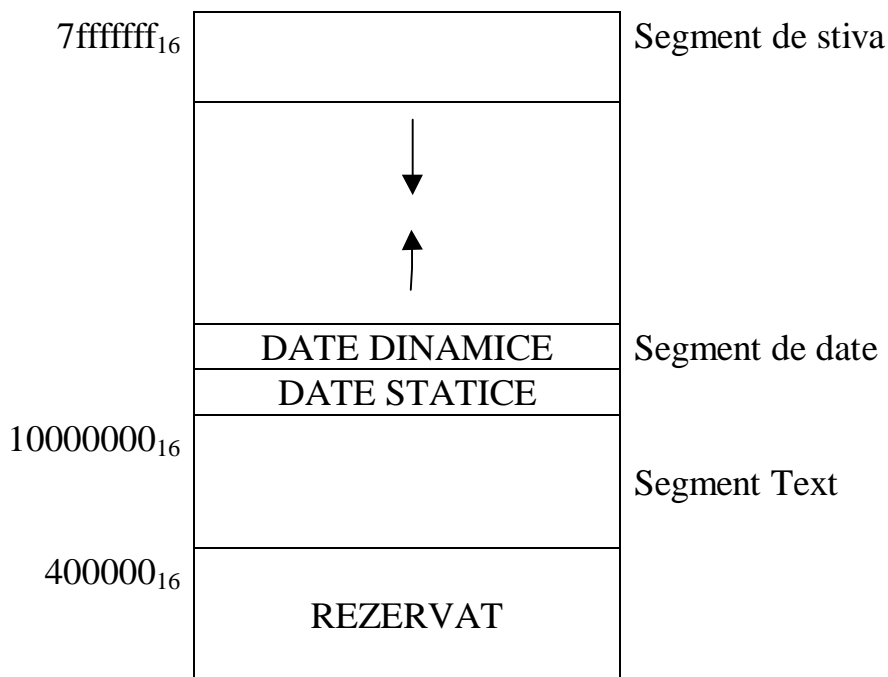

Figura 2. Harta de memorie a microprocesorului MIPS R2000

Conventiile de apel descrise folosesc **gcc**, nu compilatorul nativ al MIPS, care foloseste o conventie mai complexa si usor mai rapida. Diferenta dintre cele doua compilatoare este ca, de obicei, compilatorul MIPS nu foloseste un indicator de cadru, astfel încât acest registru este disponibil ca un alt registru de salvare \$s₈.

Un *cadru* consta în memoria dintre indicatorul de cadru (\$fp), care pointeaza la cuvântul imediat urmator ultimului argument transmis pe stiva, si indicatorul de stiva (\$sp), care pointeaza la primul cuvânt liber pe stiva. Tipic pentru sistemele UNIX, stiva creste în jos de la adrese de memorie mai mari, astfel încât indicatorul de cadru este deasupra indicatorului de stiva.

Pentru a efectua un apel sunt necesari urmatoorii pasi:

- a. Transmiterea argumentelor. Prin conventie, primele patru argumente sunt transferate în registrii \$a₀ - \$a₃ (chiar unele compilatoare mai simple simplifica aceasta conventie si transfera toate argumentele pe stiva). Argumentele ramase sunt puse pe stiva.
- b. Salveaza registrii \$t₀ - \$t₉.
- c. Executa instructiunea *jal*.

În subrutina apelata sunt necesari urmatoorii pasi:

- a. Se calculeaza cadrul de stiva prin scaderea marimii cadrului din indicatorul de stiva.
- b. Salveaza registrii \$s₀ - \$s₇ în cadru. Registrul \$fp este întotdeauna salvat, iar \$ra e necesar a fi salvat doar când subrutina apeleaza alte subrutine.
- c. Stabileste indicatorul de cadru prin adaugarea dimensiunii cadrului de stiva la adresa din \$sp.

În final, la revenirea din subrutina, rezultatul unei functii este plasat în registrul \$v₀ si se executa urmatorii pasi:

- a. Restaureaza toti registrii care au fost salvati la intrarea în subrutina.
- b. Reface cadrul de stiva prin scaderea dimensiunii cadrului din \$sp.
- c. Se revine la adresa specificata de registrul \$ra.

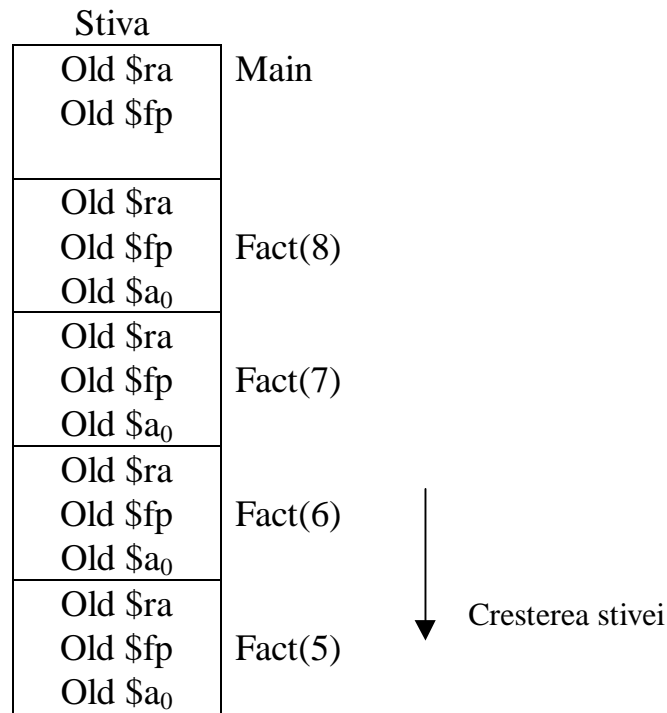

Figura 3. Imaginea stivei pentru calculul valorii fact(8)

Bibliografie

- [1] **Hennessy J., Patterson D.** - *Computer Organization and Design: The Hardware / Software Interface*, Morgan Kaufmann Publishers, San Francisco, California, 1994
- [2] **Kane G., Heinrich J.** – *MIPS RISC Architecture*, Prentice Hall, 1992
- [3] **Vintan L.** – *Metode de evaluare si optimizare în arhitecturile paralele de tip I.L.P.*, Editura Universitatii “Lucian Blaga” Sibiu, Sibiu, 1997.